

Întîlnirile cu cititorii

— Costinești, 20 Iulie 1989 —

Seară de vară la malul mării. Lună plină. Briză. Și dispoziție romantic-estivală pe chipurile tuturor celor prezenți. Peste trei mii de spectatori, cu sau fără loc, adunați la Teatrul de vară din Costinești, atrași de anunțul că acolo se va petrece una din **Întîlnirile revistei „Teatrul”**. Ațiția spectatori tineri veniți la Întîlnire cu o sete de teatru, cu o foame de teatru, bine slîrnite și bine antrenate în maratonul manifestărilor teatrale pe care **Gala tinerilor actori** îl realizase pretutindeni, în stațiune, timp de cîteva zile.

Ce avea de făcut, în condițiile date, amfitrionul Întîlnirilor, criticul de teatru Victor Parhon, aflat în ceasul al 12-lea al emoțiilor, la această a 12-a ediție a contactelor cu publicul, inițiate de revista

„Teatrul”? Ce altceva avea de făcut, decît să-și urmeze programul propriu, consolidat în jurul a cel puțin două obiective importante: exigență maximă față de repertoriul ales — de la clasici, mereu de la clasici, către ce are mai valoros literatura contemporană — și cultivarea respectului față de teatru, față de valorile sale, față de munca, atît de greu de măsurat în unilăți convenționale, a actorului.

Cu asta a și început Victor Parhon, după încheierea festivității de premiere a cîștigătorilor concursului organizat în cadrul Galei tinerilor actori și după cvenitele prezentări ale tuturor celor care, la Costinești, s-au pus în slujba apropierii teatrului de marele public tînăr, prezent aici. A început cu o pledoarie, vorbind despre importanța și necesitatea respectu-

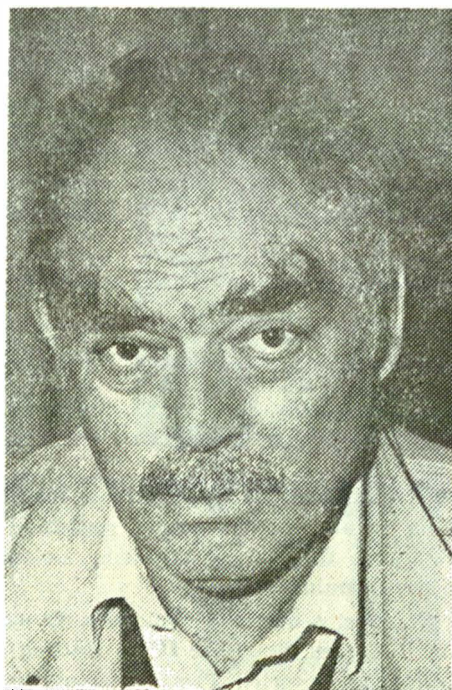
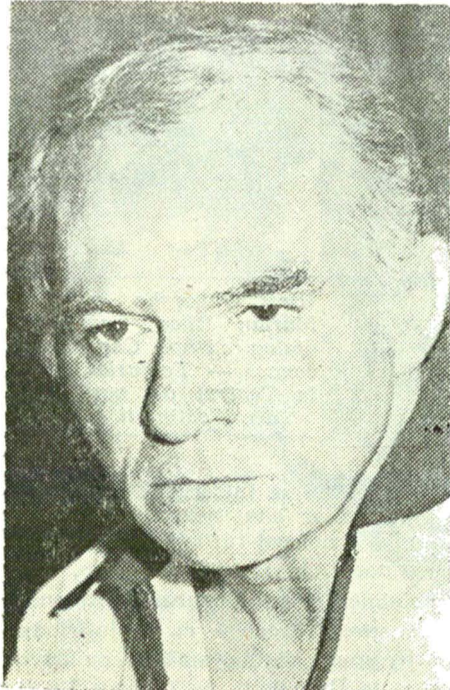
Și-au dat concursul: Gheorghe Cozorici, Mircea Albuлесcu, Mihai Mălaimare (Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București); Dionisie Vitcu și Radu Duda (Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași); Ilie Gheorghe (Teatrul Național din Craiova); Ádám Erzsébet (Teatrul Național din Tîrgu Mureș); Luminița Stoianovici (Teatrul Național din Timișoara); Oana Pelea și Valentin Uritescu (Teatrul „Bulandra”); Marian Rîlea (Teatrul de Comedie); Cerasela Stan (Teatrul Giulești); Dan Aștilean (Teatrul Dramatic din Baia Mare); Mircea Constantinescu (profesor asociat I.A.T.C.); Anda Călugăreanu (Ansamblul artistic al C.C. al U.T.C.); Anca Sigartău (Teatrul Tinerețului din Piatra Neamț); Alexandru Bindea (Teatrul de Stat din Sibiu); grupul de dans „Contemp” — Adina Cezar, Liliانا Tudor, Sergiu Anghel; scenograful Nicolae Stanciu.

Au participat: scriitorii Marin Sorescu, Ion Cristoiu și Ioan Groșan; criticii Natalia Stancu, Valentin Silvestru, Victor Ernest Mașek, Doina Modola, Julieta Țințea, Marian Popescu, Cristina Dumitrescu, Paul Cornel Chitic, Corina Șuteu, Radu Anton Roman, Ioan Buduca, Paul Silvestru, Mariana Ioan.

Coordonator: Victor Parhon

Partea I

- Gheorghe Cozorici (**Scrisoarea III** de Mihai Eminescu)
- Ilie Gheorghe și Marian Rîlea (Cațavencu și Farfuridi din **O scrisoare pierdută** de I. L. Caragiale)
- * Dionisie Vitcu (**Amintiri din copilărie** de Ion Creangă)
Oana Pelea (**Nu știu, Nenea Acul, țafa Ața și Teatru de Tudor** Arghezi)



*Pagini de aur ale teatrului românesc contemporan :
Gheorghe Cozorici și Mircea Albulescu recitând Eminescu*

lui pe care toți trebuie să-l purtăm teatrului, poate cea mai vie oglindă a vieții, a sensibilității și trăirilor noastre. A făcut-o pe un ton scăzut, calm și cald,

ca o tainică inițiere, obligatorie însă pentru cele trei ceasuri de teatru ce aveau să urmeze. Spectacolul a fost gândit în primul rînd ca o bucurie a minții și a

- Radu Duda (**Monogramă** de Odysseas Elytis)
- Mircea Albulescu (**De ce nu-mi vii, Odă în metru antic, O, rămil** de Mihai Eminescu; **Muzeul satului** de Marin Sorescu)
- Ádám Erzsébet (fragment din **recitalul Eminescu**, intitulat **De ce nu-mi vii**)
- Grupul de dans „Contemp“: Adina Cezar, Sergiu Anghel și Liliana Tudor (**Sîngur**, pe muzica formației Weather Report și **Adagio** de Tommaso Albinoni — coregrafia Sergiu Anghel)

Partea a II-a

- Alexandru Bindea (**Pină trece primejdia** de Teodor Mazilu)
- Dionisie Vitcu (**Frescă** de Marin Sorescu)
- Anca Sigartău (microrecital vocal și instrumental — compoziții proprii)
- Luminița Stoianovici (moment vesel — **Brocuța**)
- Ilie Gheorghe (Sile Gurău din **Mobilă și durere** de Teodor Mazilu; **Semnal de alarmă** de Marin Sorescu)
- Anda Călugăreanu (microrecital vocal, instrumental și actoricesc; omagiu actorului Toma Caragiu)
- Valentin Uritescu (**Dumneata** de Marin Sorescu)
- Cerasela Stan (pantomimă)
- Dan Aștilean (parodii și șarje colegiale)
- Mihai Mălaimare, Anda Călugăreanu și Mircea Constantinescu (**Mierea și Supa de mazăre** — fragmente din spectacolul **Clownii**, în regia lui Mihai Mălaimare, de la Teatrul Național „I. L. Caragiale“ din București)
- Dionisie Vitcu (**Actorul** de Aurel Stărin)



*Ilie Gheorghe și
Marian Rilea: un
dialog ad-hoc Cața-
vencu — Farfuridi,
la Teatrul de vară
din Costinești*

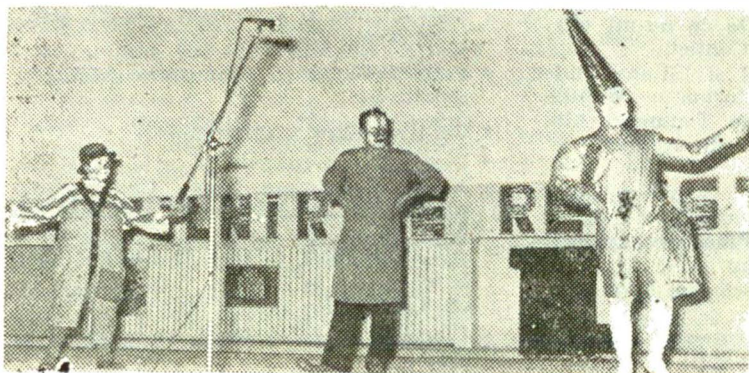
sufletului, apoi ca o bucurie a mișcării și a jocului, toate acestea regăsindu-se exemplar în aparent spontană alcătuire a programului serii.

Și astfel s-a oficiat Eminescu. Omagiu lui Eminescu. **Scrisoare III** în rostirea lui Gheorghe Cozorici. Piesă existentă deja în fonoteca de aur a radioului. Dar ce privilegiu să poți asculta în direct, într-o seară de vară, pe malul mării, spuse simplu și grav, sub cerul liber, celebrele versuri! De mult intrate în conștiința fiecărui cititor, a fiecărui român, ele erau gravate acum, încă o dată, prin glasul actorului, în clipa densă, încărcată de fior patriotic și trăită cu atita intensitate.

Și apoi Caragiale — un alt clasic, de astă dată al teatrului: **O scrisoare pierdută**. Farfuridi — Marian Rilea (ce voce amplă, atotbiruitoare!) în sală. „Nu în-

trerupeți!” Cine să intrerupă? Știam cu toții textul, dar câte, neașteptate, uimitoare nuanțe noi pot răzbate în timp până la spectatorul de aici și de acum, grație inefabilei arte a actorului! Aplauze.

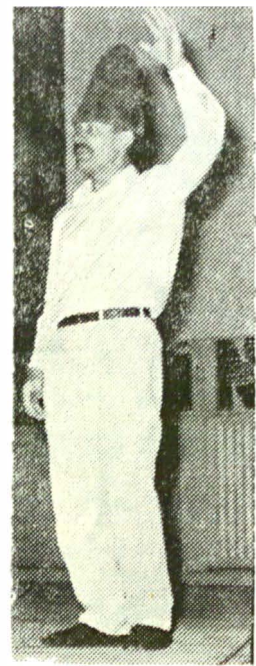
Și, în sfârșit, Creangă, cu **Amintiri din copilărie**, spuse dintr-o suflare, moldovinește ca la Humulești, de Dionisie Vitcu. Și stop! Victor Parhon: „Iată de ce trebuie să iubim teatrul! Iată de ce v-am luat cu noi la drum pornind de la clasiici. Astăzi drumul acesta va continua de la Eminescu până la Marin Sorescu”. Oana Pelea, siluetă rafinat conturată de umbrele serii pe marginea de scoică întredeschisă a scenei, a recitat Argezi. Cu limpezime, emoție și precizie. Iar Radu Duda a sculptat în aerul tremurător al nopții acel poem al iubirii, care creștea, creștea în mijlocul unei tăceri uluitoare, neîntrerupte de nici o respirație. Astfel încât, în amfiteatrul învăluit



*Savurat de
toate vârstele,
momentul
Clovnilor: An-
da Călugă-
reanu, Mihai
Mălaimare,
Mitrcea Con-
stantinescu*



Universalitatea sentimentului eminescian, în rostirea dramatică a actriței Adám Erzsébet (Why don't You come ?)



Valentin Uritescu, inegalabil în Dumneata de Marin Sorescu

de vrajă, nimeni n-a mai fost altfel, după aceea, decît îndrăgostit (Odysseas Elytis — **Monogramă**).

La intrarea lui Mircea Albulescu în scenă — ropot de aplauze. Semn că actorul poartă de mult, pe umerii săi, povara a zeci de roluri de teatru și film, înnoțite de aurul recunoașterii generale, drept valoroase izbinzi artistice. De astă dată profesorul prezintă parcă o lecție de cînt al poeziei, dar parcă și o lecție de trăire a emoției și, nu în ultimul rînd, o lecție de patriotism: Eminescu — **De ce nu-mi vii, Odă în metru antic, O, râmii și Marin Sorescu — Muzeul satului.**

Adám Erzsébet a prelungit ca un zbor de pasăre albă acest moment, interpretînd un fragment din recitalul său Eminescu, premiat la Gala națională a recitalurilor dramatice de la Bacău.

În continuare, surpriză: în spectacol, grupul „Contemp“, adică Adina Cezar, Liliána Tudor și Sergiu Anghel, adică expresivitate corporală modernă, rafinement plastic al mișcării, gest spiritualizat,

trecînd adesea în simbol, și o bijuterie coregrafică cizelată la maximum, pe muzica lui Tommaso Albinoni — **Adagio**.

Aceasta a fost partea întâi, în care, conduși de gustul sigur și priceperea amfitrionului întîlnirilor, Victor Parhon, am ajuns undeva, foarte sus, pe culmile artei, acolo unde aerul este mai rar și uneori ți se taie răsufllarea. Și, cu toate astea, n-am pierdut pe nimeni pe drum, fiindcă ne-am regăsit cu toții, apoi, într-o altă zonă a teatrului: divertismentul de calitate.

Alexandru Bindea și Anca Sigartău, proaspeți premiați ai concursului desfășurat în cadrul **Galei tinerilor actori**, secțiunea actori studenți-absolvenți, au adus în scenă cu firească siguranță și încredere în viitorul lor, primul, schița **Pină trece primejdia** de Teodor Mazllu, iar Anca Sigartău, cîteva compoziții proprii, într-un surprinzător micrореcital vocal. Au revenit în spectacol Dionisie Vitcu: cu **Frescă** de Marin Sorescu și Ilie Gheorghe cu **Sile Gurău** din **Mobilă și durere** de



**Actrița (în dialog cu Dan Aștilean),
cântăreța și clownul interpretați de
Anda Călugăreanu: trei ipostaze
ale talentului, mergând de fiecare
dată la inima publicului**



Teodor Mazilu și Semnal de alarmă de Marin Sorescu. Luminița Stoianovici ne-a propus un divertisment cîntat, într-o amuzantă compoziție de vîrstă. Lucru cu care a încîntat sala și Anda Călugăreanu, exemplu de tenacitate artistică, acoperind diverse genuri, de la cîntec la clovnerie, cu un patos al dăruirii și o bucurie a jocului, mereu viu. Emoționant, de asemenea, a fost gestul aducerii-aminte, omagiu actorului care a fost Toma Caragiu, gest împlinit prin reluarea unui cîntec interpretat cîndva împreună, într-o apreciată emisiune de televiziune.

Care să fie secretul marilor actori, cum reușesc ei să fascineze, să electrizeze, să înmărmurească sau să involbure sala? — stai și te întrebi, tu, actor tînăr, nerăbdător să guști din dulcea otravă a succesului, dar și tu, spectator, care în frenezia aplauzelor alimentezi și consfințești acest succes. Priviți: Valentin Urițescu — un mers cam adunat, o privire galeșă în sală, o căciulă uriașă pe cap și un text de Marin Sorescu despre moroi și ticurile lor (**Dumneata**), și succesul vine pe loc. Să fie oare nevoie doar de atât? Dan Aștilean și Cerasela Stan, tineri actori în plină afirmare, încearcă și alte chei. Aștilean cochetează cu parodia, ironia fină, colegială, gen greu și pe deasupra riscant (cum să rămii tu însuși parodiind?). Cerasela Stan, într-o întrecere cu sine, demonstrînd permanent nebănuite disponibilități, abordează pantomima într-un număr de efect (**Pantera**





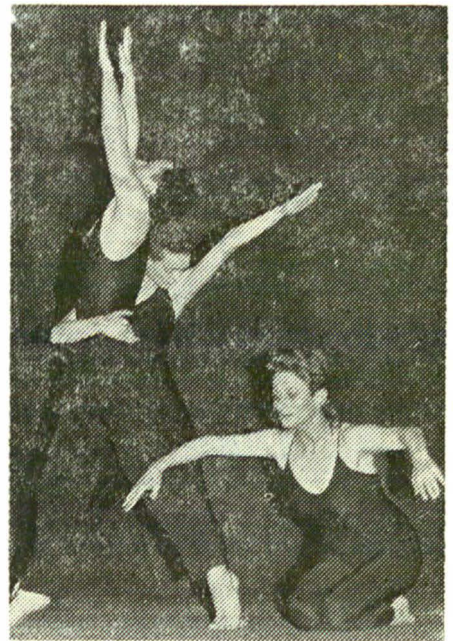
Fascinant la Oana Pelea e nu atât farmecul tinereții, cât tinerețea farmecului



Pentru Cerasela Stan, pantomima pare să nu aibă nici un secret



Anca Sigartău și Alexandru Bindea: o nouă promoție a I.A.T.C. prezintă la întâlnirile revistei



Sergiu Anghel, Liliana Tudor și Adina Cezar, într-o impresionantă demonstrație de modernitate a gândirii și expresivității coregrafice



Luminița Stoianovici: „Doar valul să răspundă întrebării...”



Poezia mării și poezia iubirii adunate în privirile unui actor: Radu Duda



Arta parodiei în interpretarea plină de vervă a lui Dan Aștilean

roz). Și cheile lor par să se potrivească. Publicul a reacționat favorabil.

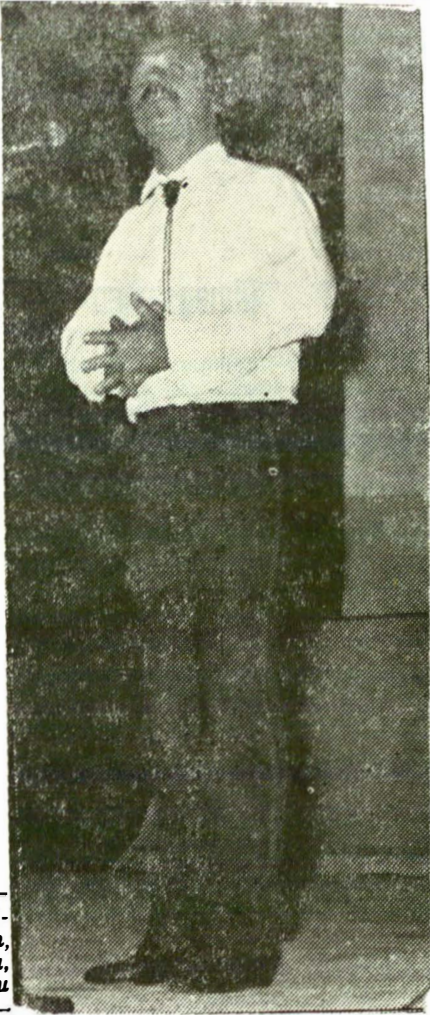
Taina ușilor deschise spre inima spectatorilor preocupă de mult și trio-ul Mihai Mălaimare — Andă Călugăreanu —

Mircea Constantinescu, care desprind pe rând, din legătura lor grea de chei, dobindite cu atita trudă, una câte una, pentru a povesti cu haz întâmplările din **Mierea și Supa de mazăre**, prin care

Ieșirea la rampă a celor ce au oferit publicului o neuitată bucurie de suflet : Gheorghe Cozorici, Mircea Albuлесcu, Mihai Mălaimare, Dionisie Vitcu, Radu Duda, Ilie Gheorghe, Adám Erzsébet, Luminița Stoianovici, Valentin Urtescu, Oana Pelea...



Dionisie Vitcu incheind spectacolul intilnirilor cu un emoționant omagiu adus actorului și artei sale



trec cei trei clovni, interpretați de ei, spre bucuria zgomoloasă a sălii. Iar cind furtuna de aplauze se domolește, „Mai zăbovim cît se cuvine“ pentru a asculta chiar acest vers și altele, in interpretarea lui Dionisie Vitcu, toate țesind o poezie duios închipuită de Aurel Storin și închinată vieții și muncii, artei de a fi Actor.

„Ne-ar bucura să credem că singura dumneavoastră dezamăgire — a mai spus Victor Parhon — este aceea că va trebui să ne despărțim după numai trei ore de spectacol, la această a 12-a ediție a **Întilnirilor revistei „Teatrul“**. Singura, firește, dar și aceasta trecătoare, căci astfel de întilniri vor mai fi (organizatorii ne-o promet), și poate că ele se vor repeta chiar aici, la Costinești, unde marea, cerul senin, tinerețea și dragostea sînt propice teatrului. Pe curînd.

Doina BERCHINA

...Marian Rîlea, Mircea Constantinescu, Cerasela Stan, Dan Aștilean, Anca Sigartău, Alexandru Bindea, Sergiu Anghel, Anda Călugăreanu

